IX-ik évfolyam. 11-ik szám. Kőszeg, 1889. márczius 17-én.

KŐSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, közgazdasági, ipar-kereskedelmi és nevelészeti hetilap.

TÖBB EGYLET KÖZLÖNYE.

Előfizetési ár:
Egész évre 4 frt. Félévre 2 frt. Negyedévre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.
Előfizetési pénzek és reclamátiók a kiadóhivatalhoz (Feigl Gyula) intézendők.

Szerkesztőségi iroda: uri-utcza 9 sz.
(Szerkesztővel értekezhetni d. e. 8—9 és d. u. 1—2-ig.)
Kiadói iroda: Városkör 81. sz. a nyomdában.

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztőségi közlemények a szerkesztőséghez intézendők; mindenkor csütörtökön estig.
Megjelenik minden vasárnapon.
Hirdetések jutányos áron vétetnek fel.

Márcziusi napok.

Nyomasztóan nehezül a téli időszak a szegény emberekre és mindazokra akik a szobákba beszoritva aligos alig birják bevárni, mikor derül ki már kékre a szürke ég, süt melegebben s ölt barátságosabb képet a közelebb kerülő éltető nap, mikor váltja föl a durva szeleket enyhe játszi szellő, — amidön gyorsan éled a természet, minden szerves lény siet üdvözölni az illattártól kisért gyönyörü szép tavaszt, — hogy kimenekülhessenek végre a — szabadba!

Még a természet is vágyik a szabadság után! küzd a télnek lebilincselő, önkénykedő zsarnokságával, mely lenyügözi, pánczélokba bújtatja a patakok csörgedező gyöngyeit, a folyamok és tavak szabad hullámveréseit; megfojtja a tenyészetet, odukba hajtja a vadállatokat; szobáikba börtönözi az embereket .... De megérkezik a szabaditó ifjú Tavasz, mint valami mythologiai hős, — megmérközik a tetőtől talpig pánczélozott óriási Téllel .... Aggodalmas szemlélettel bámulja a természet és álmélkodó csodálattal nézik az emberek e nagyszerü csatát, e fönséges élethalál-harczot ....

A márcziusi napok végre is a Tavasz diadalát biztositják s a Tél lefegyverezve roskad össze megsemmisül ... mire a természet és az emberiség ünnepélyes hangulatában örvendező érzülettel föllélegzik s fölsóhajt: Ez Isten akarata! ....

Társadalmi és közéletünkben szintén a télnek dermesztő nyomása alatt élünk. Itt a tél a nemzeti és állami jogelvek megdermesztésében, a közjólétnek megakadályozásában, az önintézkedési, önrendelkezési jogok lenyügözésében nyilvánul. Nyilvánul pedig különösen a biztonlét tekintetéből a népekre rákényszeritett roppant nagy hadseregek ellátásával járó rendkivüli terhek elviselési kényszerében. Hogy már ez utóbbi is ellenszenvet támaszt az olyan természetes mint az, mikor a tél hidegének elüzésére vagy legalább is elviselhetőbbé tételére, fűteni és fűtő anyagokat vásárolni kénytelenittetünk; s minél tovább tartanak a nagy hidegek s minél jobban ürül ki a pénzkészletünk: annál ingerültebben és türelmetlenebbül várjuk a kitavaszodást s boszusak vagyunk a télnek makacssága és elhuzódása miatt!

Ki csodálhatná, ki vehetné zokon, a népekből kitörő eltilthatlan érzületet, azon ellenszenvet, melylyel ilynemü terhek viselésétől mielőbb menekülni óhajtanak? ki akarhatná az emberekből kioltani az Isten által beléjük oltott szabadság-vágyat?! ki volna merész eltagadni az emberiségnek jogait arra hogy önfentartásáért fáradozzék, jólétének megvalósitásáért küzdjön, hogy társadalmi helyzetét ne inkább javitani igyekezhessék?! akik ezeket megtagadják, megtagadják a természeti erők és az Istennek legszentebb törvényeit. Ezek képezik az emberiség nagy társadalmában a telet.

Vannak a télnek is örömei és gyönyörei is; de ezek mily ridegek a tavasz kellemeihez, éltető levegőjéhez, szabad egéhez képest! De eltekintve attól hogy a téli örömekben csak a dúsgazdagok a nagymóduak osztakozhatnak, — a néptömegek mint a természet gyermekei, ösztönszerüleg jobban vonzódnak a tavasz iránt!

Társadalmi életünk Telének lenyügözésétől szintén meg fog bennünket szabaditani egy délczegül beköszöntő ifju Tavasz. Nem látjuk még, de érezzük hogy utban van és talán hamarabb is mint hinnők beköszöntenie kell.

Márcziusi napokat élünk; s ezek emlékeztetnek bennünket egy ezredéves dicső multra, mely emlékek hatása alatt földobog szivünk, gyorsabban lüktet vérünk s a lelkesedés lobogása világot vet egy dicsőbb — jövőre!

Meg ne csüggedjen senki; öntsön belénk kitartást, béketürést a — remény!

Elkövetkezik az a nap is, amelyen a népek álmélkodó csodálattal szemlélik a Tél és Tavasz fönséges és nagyszerü vivódását s amikor az ünnepélyes hangulat egekre törő riadalmával üdvözlik a diadalmas szép tavaszt: „Ez Isten akarata!“; s midön buzgó hála-imádság epedez milliók ajakán! .....

Polgári kaszinó.

Az évekkel ezelőtt oly nagy hűhóval életbe léptetett „ellenzéki kör“ életképesség hiányában — meghalt. Helyébe mult vasárnap délután egy „polgári kaszinót“ léptettek életbe.

Ezen tény egymaga is már igen dicséretes eredmény.

Egy használhatatlan és csak a kedélyeket felizgató „ellenzéki kör“ helyébe egy „polgári kaszinó“, ez oly eredmény, melyet minden békeszerető polgár örömmel fogad.

Mégis egy nagy kérdés marad még nyitva, t. i. az: valjon milyen lesz az ujonnan alakult egyesület?

TÁRCZA.

Az Alpokon.

— A „Kőszeg és Vidéke“ eredeti tárczája. —

Bércz előttem, bércz mögöttem,
A sik messze elmaradt;
Az ösvény a merre jöttem,
Ott vitt lombos fák alatt.
Néha néha meg-megrezzert
A galyon a zöld levél:
Tán csak egy-egy sóhaj ez fennt,
Mely a lombról, szárnyra kél?

A sóhaj lám a kebelben
Rendesen a bú szava:
Mért kesergtek fák szünetlen?
Mért a sziv e bánata?
Mért nem zeng a kis madárka?
Mért hogy olyan hallgatag?
Bánatos csend ült a tájra —
Csak lépésim konganak.

Szinte érzem, hogy magamat
Épugy elfog ez a bú,
Körülöttem élet fakad
Szivem mégis szomorú.
— Oh de hátha csak bennem kelt
Itt a szép virányokon
Az öröm bubánatot, mert
Messze messze már honom?!

Előry.

Felix tündére.

Irta: **St. Jágo.**

(17-ik folytatás.)

Ugy szerettem volna mellette maradni — de kötelességem hitt, s igy a legnehezebb szivvel, féltékenykedő érzéssel engedtem át a köréje rajongó hölgy és férfi társaságnak. Édes vigaszul hatott rám — hogy mihamarábbi visszatérésre bátoritott.

Oh, — mily sokat tudnék most elbeszélni — mily végtelenül ki terjeszkedhetnék az est bűvös bájos részleteire, — lényegtelen körülményekre — a melyeket csak a szerelmes szivek ismernek. De hát önök önző, türelmetlen hallgatók — fellázadnak ... és nyugtalanul sürgetik a marcans-bonyodalmat, a hatásos küzdelmet — a ah! — talán a szerelem győzelmét ..... esetleg a catastrophát! ... Igen, ez az. Nekem pedig engedelmeskednem kell.

Térjünk át az idegekre jobban ható bonyodalomra .....

Rendezői tisztemnek eleget téve, — mi volt leghőbb vágyam? .

Evelinet kerestem, — hozzá akartam menni, hogy tekintetének édjét szivjam, hogy reményt, vágyat, gyönyört árasztó szemeibe nézhessek, hangjának dallamát hallhassam, hogy szivem vágyát csillapitsam, — szóval, hogy éljek. A nagy teremben nem találtam sehol — hiába hatoltam keresztül a tömegen, mely szüntelen le akart tartóztatni, nem láttam őt.

A terem végéhez, — mint már emlitém — üvegház csatlakozott, mely fényesen be volt butorozva. Aranyos rácsozat boritá a falakat, melyek támaszt nyujtottak a felkuszó növényeknek. A menyezeten drága csillár függött, melyet türelmes és ügyes chinai kezek faragtak, melynek kosárként készitett közepéből tropicus növények levelei és virágai lógtak le. Pálmák és nagy levelü bokrok haragos zöldjében — hüs enyhelyen — kényelmes nagy zsöllyék és pamlag kinálkoztak pihenő helyül. A selyem ellenző mérsékli a világosságot — s mozaik padlat a levegő melegségét. — Ide tartottam én is — hogy pihenjek — igazabban ott remélvén Evelint fölleini.

Szivem erősen dobogott — mikor beléptem. Az egyik sarokban több fiatal leányka fecsegett — — — és a pálmák alatti pamlagon — tehát nem csalódtam, érzékem jól vezetett — — — — — — — — — — — — Eveline pihent egymagában. — Beléptemkor már észrevett — mert mosolyogva tekintett felém — amint közeledtem.

— Meguntam a kábitó zajt, a nagy sokaságot — és a sok haszontalan fecsegést — émelyitő hizelgést. — Ide menekültem egy kis csendet élvezni. Nos, — vége bálterembeli fárasztó szolgálatának? .. Jöjjön Felix — szórakoztasson kissé, — de komolyan, semmi csapongás!

— Ah! — Eveline, ön imádatra méltó! Ugyanazon érzés hajtott engem is.

— És Ön is? Ép most mondom hogy .... Javithatlan! mire vetemedik. Értse meg .... imádni csak az Istent lehet. Ha nem tud egyebet .... akkor hallgatni fogunk.

És csakugyan hallgattunk egy ideig. Eveline behunyta néhány pillanatra szép szemeit. Oh, mily gyönyörü, mily csábitó, volt igy! Nevezhetlen vágy szállott meg, hogy ajkaimmal érintsem hosszu selymes pilláit és felcsókoljam varázsos szemeiről. Nem állhattam tovább — az a hallgatás veszélyes volt nagyon.

— Hát azt megengedi-e szakitám félbe a csendet — hogy „édes Evelin!“-nek hivjam?

És ez a kérdés igen fontos! Sőt igen nagy horderővel bir, ha bepillantunk városunk jelenlegi szomoru községi viszonyaiba, ha szemügyre vesszük a polgárság összeférhetlenségét, és évek óta tartó huza-vonaságát. Ilyenténkép egy polgári kaszinóra nagy feladat vár, nagy missziója van. Városunk belviszonyait ismét a rendes mederbe szoritani, a társadalmi életbe egészségesebb és jobb életet önteni, — ez az, amire nagy szükségünk van!

Valjon az ujonnan alakult egyesület ismeri-e ezt a feladatát, ezt a gordiusi csomót?

Már 1882-ben történt, hogy a helyi lapokban városunk egyik kiváló férfiúja egy ilyen polgári kaszinó létesitését javasolta. Ez az inditvány akkor mindenütt nagy tetszésre talált, szivesen és örömmel fogadták. És ha ez a terv, ez az egészséges eszme, akkor létesül, a legutóbb lefolyt 10 esztendő bizonyára más eredményeket mutatna fel, ugy társadalmi mint községi életünkben! Aki azonban ezen eszmét megpenditette, az csak szép szavakat halmozott össze, — a fődolog: „a tett", az elmaradt, és ez kár volt.

És mi volt ennek az eredménye, hogy azok, kik akkoriban a polgárság ugyszólván osztatlan bizalmát birván, a jobb társadalmi élettel nem törődve, a „pájzlikba" való eljárást előbbre tartották? Az volt ennek az eredménye, hogy éveken át a polgárság közt folytonos harcz tartotta magát, polgár polgár ellen, valóságos testvérháboru, mely ütközetekből aztán rendesen mind a két fél megsebesülve került ki.

Igaz, épen az a fél, mely nem győzött, azzal fitogtatott győzelmet, hogy életbe lépteté egy napon az „ellenzéki kört", — azonban ez az eredmény is csak szappanhólyagnak bizonyult, mely csakhamar szétfoszlott.

Azonban mig ez szétfoszlott, addig a városban a viszonyok nagyon, de nagyon megváltoztak.

O. hol a polgárság bizalma összpontosult, ott ez a bizalom ma már nincs meg, vagy legalább is nagyon sokat veszitett. De épen ezt a legkényesebb pontot ezuttal nem akarjuk bővebben taglalni, kétségtelen azonban az, hogy mindennap mind-mind-jobban kiviláglik, hogy mégis csak „fejtől büdösödik a hal".

Elég, ha ezuttal a legutóbb történtekről emlékezünk meg, mint p. o. a lovashonvéd-kaszárnya-ügyben és a sopron-kőszegi vasut ügyében elért eredmények.

Lehetséges lett-e volna, hogy ily fontos, a városra nézve oly nagy horderővel biró ügyek ily eredményeket szültek volna, hogy ha a polgárság, a dolog érdeméről értesitve és felvilágositva, jól megfontolt határozattal lépett volna a tanácsterembe? — Létezett-e volna ily fontos ügyekben egyáltalában nézeteltérés, hogy ha ezen ügyek az ülést megelőzőleg tanácskozás tárgyát képezték volna?

Hja, de hol történhetett volna ez meg?

Egy oly egyesület hiányában, melynek ez volna feladata, a mérvadó-, vezető- és intéző-köröknek kellett volna ezen ügyekben a polgársággal tanácskozni, hogy aztán kész, pozitiv és keresztülvihető javaslatokkal léphettek volna a városi tanácsterembe! Hja, de persze, nálunk — az ismert 99%-os birodalomban! — az ilyen nem járja!

Ha már most az ujonnan alakult egyesület, a polgári kaszinó, azt tüzi ki magának feladatul: a város érdekeit, ugy a polgárság mint a község érdekében, minden a várost előmozditó és haladására szóló ügyekben elő-tanácskozásokat tartani és mindig oly kész javaslatokkal lépni a képviselőtestület elé, melyek a polgárság jól felfogott érdekében vannak, és ujabb meg ujabb eszmékkel városunk haladását fogja szem előtt tartani, — akkor, de csak is akkor, őszintén gratulálhatunk magunknak az uj egyesülethez.

De az a kérdés, még mindig kérdés marad, valjon ilyen lesz-e az az uj egylet!? Mert ha nem ilyen lesz, hanem csak azoknak fog gyűlhelyül szolgálni, kik nyilvános helyiségbe menni félnek, vagy ilyent látogatni, épen azért mert nyilvános, restelnek, vagy talán csak különféle kártyajátékok menedékhelyévé lenne, végre pedig, talán sutyomban, mégis nagy politikával foglalkoznának, akkor igazán okunk volna ez egyesület létrejöttét sajnálni, mert a város érdekeinek igy nem tenne szolgálatot!

Hisszük és reméljük azonban: hogy az uj egyesület vezetői, sokkal magasztosabban fognak gondolkodni és az uj egyesületnek azt az irányt fogják megszabni, melyet mi néhány vonással körvonalaztunk és melyet mindenütt a város érdekében igy óhajtanak is.

Itt volna az ideje már a hoszszú álomból felébredni!

Itt volna az ideje már egy okosabb városi — politikára, hogy az örökös perpatvarnak, ugy föltelé mint lefelé, véget vessünk!

Itt volna az ideje már, a közmondásos „kinai falat", melylyel hosszú évek során át magunkat körülsánczoltuk, lerombolni.

Fel, fel a munkára!

Argus.

Férfiak gyöngéi a nő-kérdésben.

A nőkérdés létezése s annak jogosultsága napjainkban már nem képezi vita tárgyát, meg lévén az haladva s a müveltség szinvonalán álló nagy közönség által is elismerve.

Tisztelettel adózik a férfiközönség a női tehetségeknek és szellemi képzettségnek; látjuk hogy ezeknek érvényesitésére bőséges alkalom adatott, tágas tér biztositatott és a gyakorlati eredmény kielégitőleg megfelel a föltevéseknek és reményeknek.

És hogy ez igy helyesen is van s mai társadalmi és közgazdasági viszonyaink között csakugyan igen üdvös, — ezt belátják azon szülők, kikre a sors több leány-gyermek fölnevelését, ezek jövőjének biztositása iránti gondjait bizta; belátják azok a leányok, kik — korlátoltabb anyagi körülmények között nevelkedve, valami zsiros hozományt nem is reménlhetve, házasságra kevesebb kilátással birnának, ha iskolai általános és szakbeli kiképezésben nem részesülve, önmaguk nem tudnák existentiájukat biztositani, esetleg jó üzleti keresetforrás és megfelelően javadalmazott hivatal betöltése által vagyoni önállóságot nem érhetnének el.

Igen szép számmal vannak azonban már manap az ily nők, akik ezen a réven juthattak el a társadalmi főczélt képező házas élet révébe, hol a megosztott munkakör és feladatok teljesitésével kellemes, mert nyugodtabb életmódot sőt esetleg földi boldogságot találhatnak. Jövőre pedig ezeknek létszáma mindinkább növekedni fog. Akik ellenben férjhez nem mennek, vagyonilag szintén türhető sorsot szereznek és számos erkölcsi veszélytől megóvhatják magukat!

De van a nőkérdés gyorsabb fejlődésének egy igen nagy akadálya: a férfiak túlzott hizelgése; amely sokszor valóságos szemfényvesztéssé válik és amelyben számos nő lépre csalatik és egész életére szerencsétlenné, boldogtalanná válik; jelesül ez a túlhajtott hizelkedés — mely az ábrándozás legbuzgóbb dédelgetője — sok leányt visszatart a szellemi képzettségnek oly foku megszerzésétől mely mint alapföltétel van előszabva bizonyos állások betöltésére, illetőleg elnyerhetésére.

Akármerre vessük fürkésző tekintetünket, azt tapasztaljuk, hogy minden vidéken és községben bőszámmal akadnak oly ifjak, fiatalabb és idősebb férfiak, akik szoknya-hősök; futnak minden szoknya után, nem azért mintha a szemügyre vett nő valami rendkivüli jeles tulajdonságokkal ekeskednék, valami megnyerő, hóditó volna lényében, nem mintha delejes vonzalmat gerjesztene, ellenállhatlan bűvös erővel varázsolná magához mesés csábjaival, — hanem egyszerüen azért mivel szoknyába öltözött nőt látnak maguk előtt — legyen az leány, menyecske vagy asszony, fiatal vagy korban lévő, szép vagy türhető kinézésü akár medúzafő (fátyol alatt)!!! — Ilyen szoknyahősöket — ha csak a trivialitás galád túlzásaiba nem csapongnak át — a nővilág kegyelni legalább is eltűrni szokta, amitől hőseink az engedékenységet „aginak" tekintve vérszemet kapnak.

Az ablak-promenádok ártatlankodásai, a „Hozzá" irt verselmények naivitásai csak gyermekded kedélyeskedések és üdvös is volna ha az ismerkedések e korlátok közt maradnának az eljegyzés napjáig és ne engednék a szülők hogy fiatal és nem fiatal „udvarlók" seregestül, csapatonként avagy csak egyenként is bejárogathassanak leányos házakhoz; — hogy ifju leánykák a bevégzett 18 évök előtt nyilvános bálokba el mehessenek, bevezettessenek!

Napjainkban senkinek se visszatetsző, senki meg nem rövja a hajdani erkölcsös szokásoknak e téren elhagyását! Már a 12—14 éves lánykák bálokba vitetnek; már szabad hozzájuk fiatal embereknek be-bejárogatni; a nagysámot szórakoztatni, mulattatni, neki kedveskedni, természetesen szépeket és legszebbeket mondani s illetőleg hazudozni vagyis udvarolgatni. A „kicsike" csakhamar hozzá szokik a szép szavakhoz, melyek tetszenek neki s azok mondóját is megjutalmazzák legbájosabb és legmegtanuitabb mosolygásukkal. A kicsike a másik, harmadik gavallér szép szavait is meghallgatja s magában összehasonlitásokat tesz az udvaronczok szavai, kifejezései, az előadás módja és ügyes volta közt és természetesen meg is tudja különböztetni a legszebb mondókat és a leghizelgőbb mondásokat a kevesbé tetszőktől.

Itt kezdődik azután az önámitás szomorú időszaka; a regényeskedés, a titkos imádtatás tudata, a tilos viszonyok utáni vágy, az ábrándozás mely koncsalul festett egekbe néz, a reális élet megvetése, az érzék fölötti képek alkotása és hajhászása, az udvaronczok által becsempészett erkölcs-mételyező regények olvasása folytán a kalandók és csábos pásztorórák élvezésének mohó keresése; a legügyesebb hizelgőnek regényhősül tekintése; az erkölcsi szabályok és korlátok daczos átlépése folytán a botlás s az elesés, az erkölcsi elbukás ....

Mielőtt e pontig és a keserü föleszmélésig jutna a férfi-hizelgés áldozata, — kit gondos szülői szemek és szigorú fegyelem, vagy a szeretet jóakaró figyelmeztetései őrangyalként védenek és legtöbbször meg is mentenek, — már anynyit mindenesetre veszitett, hogy korábbi nemes buzgalma megcsüggedett, a tanulástól, a női rendes foglalkozásoktól s ezekben való alaposabb kiképezés megnyerésétől elszokik sőt idegenkedik; nem akarja a „száraz tárgyakat" tanulni; sőt ha erre szoritják anélkül hogy a férfihizelgések által kedélyén ütött sebeket előbb begyógyitanák, — meggyülöli a tanulást teljesen s ha regényességéből a kellő óvatosság nélkül kizökkentik, meggyülöli s odadobja magát az életet is!

Ez végeredménye a férfiak meggondolatlanul túlzott hizelkedéseinek a női nemmel szemben, melyért az ily udvaronczok felelősséggel tartoznak nemcsak az elejtett áldozatok jövője, boldogsága tekintetéből, hanem egyátalán a nő-kérdés természetes fejlődésének roszakaratu vagy bár öntudatlan megakadályozását illetőleg.

Ha az udvaronczok nem illetődnek is meg e rövid czikk keretében elmondottak által s második természetükké vált eme rosz szokásaik elhagyására eltökéllett szándékot fölgerjeszteni eszük ágába sem ötlik; — nem birjuk elegendő nyomatékossággal figyelmeztetni a szülőket, hogy leány-gyermekeiket szigorú erkölcsi fegyelem alatt tartsák és őrizzék attól, hogy idő előtt férfiakkal ismeretségeket kössenek, kik amazoknak ártatlan gyermekded lelküket megmételyeznék; mert igy elpusztulnak a gyermekeik jövője, jóléte s boldogsága iránt táplált reményeik, elhervadnak, megsemmisülnek leányaik, mint a tavaszi virány egy forró napnak égető heve alatt!

Nem angyalok a leányok ha még oly csinosak és szépek is, hanem gyarló emberek, kiknek rendeltetése e földön saját egyéni létfentarthatásukat önerejükből is becsületes uton biztositani, erre az előföltételeket megszerezni; a házas életre lépés után az anyai hivatást betölteni, a férjnek feleségitségére lenni és a családi boldogságot megteremteni!

Antaeus.

— Hogy érti ezt: édes? . . . kérdé pajkos kacsintással, tetetett bámulattal.

Nem mertem az igazat mondani.

— Hát ugy — mintha . . . . hogy . . . ön nekem édes, mint a czukor, mint a méz . . .

— Ezt megengedem — telhetetlen! — de másképp nem.

— Oh, mondja, mint gondolja a másképet.

— Felix, — önben minden szertelenség megvan . . . mit nem mondunk épen kellemesnek.

— És önben egy a mi kétségbeejtő: a guny. Csakhogy most szórhatja rám gunynyilait — fel se veszem. De óhajtanám tudni, vajjon — ha követem tanácsát — fog-e egy kicsit szeretni? . . .

— A szerény fiatal embert mindenki szereti.

— Eh, — mindenki! . . . Ön nemcsak gunyos, de kegyetlen természetü is. Miért kinoz mindig? Mit törődöm én mindenkivel, — számomra csak egy lény van a világon. Lehetne tán kegyesebb . . . .

— Önt gyötörni! — gondolatomban sem volt. Oh, Felix — gyönge, lágy szivü, érzékeny kis virágom.

— Köszönöm, — édes Eveline, — tehát bevallja, hogy virágja vagyok. Mily jól esik e tudat — hisz a virágot szeretni kell.

— Jaj! ne hamarkodja el Felix — hisz ön mákvirág is lehet. Ez pedig kevésbbé szeretetre méltó.

— Jó, — legyek mákvirág; akkor is jótékony enyhet nyujthatok önnek. Mert alkosson csak magának édes ábrándokat, merengjen el végtelen éjszakákon szivet-dobogtató eszményi ideák felett, enyhet, nyugtot ne találjon a zaklató névtelen vágyaktól — és vágyakozzék a megváltó szunnyadás — álom után, mely folytatása legyen a képzelet szőtte képeknek és valóknak tüntesse fel azokat . . . és ekkor . . . . de azt a költővel kell mondatnom:

„Majd az édes álom pillangó képében,
Elvetődjék önhöz tarka köntösében.
Aztán álom-mézet csókol ajakára,
A mit mák-virágból gyüjte éjszakára;
Bűvös-bájos mézet, ugy hogy édességén
Tiszta nyál csordul ki szép szája végén."

Eveline, vallja be, hogy igy a mák-virágot is szeretni lehet.

Ezek szép szavak voltak — Felix. Az ötlet kedves és sikerült.

Ezért jutalmul engedem, hogy csókolja meg kacsóimat — aztán kiméje szemérmemet — és szaladjon. Hagyjon egyedül.

Oda nyujtotta azt a kis puha kezét, melynek alkatát mindig csodáltam. Ajkaimhoz emeltem s a lovagias tisztelet, szenvedély, imádat leghőbb kifejezésével csókoltam meg.

E pillanatban Eveline szép karjáról a gyengéd müvü vékony karperecz lepattant a földre; ő lehajolt, hogy felvegye, ugyanekkor hajoltam le én is és fejünk néhány pillanatra érintkezett. Oh, de mily széditő volt ez érintkezés. Ugy éreztem, mintha egy mély örvény szélére állitottak volna, melyből kábitó levegő árad fel, hogy a fölötte levőt mélyébe ránsa le . . . . Arczomat érintette bársonyos hajzata, éreztem bódító lehelletét, és szememet elvakitotta márvány nyakának átlátszó fehérsége . . . . . Nem tudtam fejemet elvenni fejétől, mintegy delejesen oda tapadtam arczommal a szép nő gyönyörü alaku fejéhez . . . . és . . . . nem gondolva többé semmire . . . . . szép nyakát megcsókoltam . . . . . .

Eveline hirtelen rántotta vissza fejét — felemelt arcza bibor pirban égett, majd elhalványult . . . . ijedt meglepetést mutatott, — szemei haragtól villogtak, keble indulattól emelkedett — rám nézett sötét szemeivel, mintha lelkemet akarta volna kifürkészni. Visszatiltó mozdulattal állt előttem, mint a megsértett női fenség alakja. Hanem szánandó bünbánattal, némán esdő tekintettel állhattam ott — mert az indulattüze lohadt, s tartásából hizonyos zavar, tünődés volt kiolvasható, hogy mily szavakban fejezze ki méltatlankodását. Fojtottt hangon szólt.

— Felix! — mit csinált! . . . . Ily rutul visszaélni gyanutlan bizalmammal. Ilyesmit nem tételeztem fel. Ne szóljon — nem akarom hallani. Hagyjon magamra. — Kérem.

— Megyek, — Eveline, de adja kezét, hogy viszszafogad. — A habozva nyujtott kezet érintvén, lassan távoztam, a tánczterembe, hol huzamos ideig kellett számüzve lennem.

Körülsétáltam a bájosabbnál bájosabb hölgycsoportok között — mig Andort meg nem pillantottam, — kivel ez este alig tudtam megbeszélni a siker feletti elégedettséget. Oda mentem hozzá.

— Nézd, — szólt finom mosolylyal — ott a jobb oldali sarokból — mily izzó szempár követi lépteid. Azt hiszem, jó néven venné, ha kissé megvigasztalnád. Mi?

— Ugyan hagyd, — eh, Berendné! szóltam elfordulva. Csak nem megyek oda, mikor Eveline társaságát élvezhetem.

(Folytatása következik.)

A magyarországi tanitók Eötvös-alapjáról.

(I. folytatás.)

III. Pénzintézeteink adományai az 1888. évben.

1.	Mezőturi takarékpénztár - - - -	5 frt.	— kr.
2.	Békési népbank - - - - - - -	10 „	— „
3.	Jászkerületi népbank és takarékpénztár	10 „	— „
4.	Torontálmegyei takarék és hitelbank	20 „	— „
5.	Pucho-Pruszkai takarék és hitel részv. társ.	10 „	— „
6.	Pesti-Hazai-Első-Takarékpénztár -	50 „	— „
7.	Szeghalom vidéki takarékpénztár részv. társ. - - - - - - - - -	5 „	— „
8.	Mezőturi népbank részv. társ. - -	5 „	— „
9.	Mosonymegyei takarékpénztár (Magyar-Óvárott.) - - - - - - - - -	10 „	— „
10.	Sopronm. első tak. pénzt. részv. társ.	5 „	— „
11.	Ó- és Törökkanizsai tak. péztár -	10 „	— „
12.	Szentesvidéki takarékpénztár - -	10 „	— „
13.	Mosonyvárosi takarékpénztár - -	10 „	— „
14.	Boldogasszonyi takarékpénztár - -	10 „	— „
15.	Hőgyészi takarékpénztár - - -	10 „	— „
16.	Temesvári első takarékpénztár -	20 „	— „
17.	Ipolysági takarékpénztár részv. társ.	5 „	— „
18.	Czeglédi népbank - - - - - -	1 „	— „
19.	Kézdivásárhelyi takarékpénztár -	5 „	— „
20.	Körmendi takarékpénztár - - -	5 „	— „
21.	Czeglédi takarékpénztár - - -	10 „	— „
22.	Rimaszombati takarékpénztár - -	4 „	— „
23.	Gömörmegyei nép és iparbank -	2 „	— „
24.	Gönczi takarékpénztár - - - -	5 „	— „
25.	Námesztói ált. takarékpénztár - -	5 „	— „
26.	Bicskei takarékpénztár - - - -	5 „	— „
	Összesen:	247 frt	— kr.

IV. A tanitó-egyesületi tagok után járó 10 krajczáros tagsági illetékeket következő tanitó-egyesületek szolgáltatták be az 1888. évre.

1.	Szolnok-Dobokam. tanitó-testület - -	6 frt.	— kr.
2.	Fiumei tan. egyl. - - - - - - - -	2 „	40 „
3.	Veszprémm. izr. tanitó-egylet - - -	3 „	20 „
4.	Veszprémi ev. ref. egyházm tan.-test.	4 „	— „
5.	Brassóm. tanitó-egylet - - - - -	7 „	— „
6.	Debreczeni ev. ref. tantestület - - -	3 „	30 „
7.	Barsmegyei ev. ref. tan.-egylet - -	4 „	30 „
8.	Besztercze-Naszódmegyei ált. tan. egylet	4 „	80 „
9.	Somogym. ág. ev. tan. egylet - - -	4 „	— „
10.	Kemenesaljai tanitó-egylet - - - -	3 „	50 „
11.	Balaton felvidéki néptan. egylet - -	5 „	— „
12.	Keszthelyi járási kör - - - - - -	3 „	— „
13.	Soproni alsó ev. egyházm. tan.-egylet	3 „	— „
14.	Mecsekvidéki ev. tanitói kör - - -	4 „	— „
15.	Bakonyvidéki ev. tan.-egylet - - -	2 „	— „
16.	Csanádmegyei tan. egylet - - - -	7 „	30 „
17.	Kecskeméti ev. ref. egylet megyei néptanitó-egylet - - - - - - - - -	5 „	— „
18.	Mezőföldi ev. ref. tanitó-egylet - -	5 „	20 „
	Összesen:	77 frt.	— kr.

(Folytatása következik.)

Belföldi szemle.

— **Márczius 15-ét** a fővárosban nagy ünnepélyességgel tartották meg; az ifjuság ünnepén fölolvastatott az uj tizenkétpont, melyek a nemzet kivánságait következőkben foglalják egybe: 1. Önálló magyar hadsereget. 2. A mig önálló magyar hadserege nem lesz: a közös hadseregben jogot a magyar nyelvnek, a magyar nemzet szineinek és állami jelvényeinek. 3. Kivánja, hogy a hadsereg minden katonája esküdjék fel a magyar alkotmányra. 4. Kiván magyar földön magyar tannyelvü katonai iskolákat és tiszti akadémiát. 5. Kivánja ifjusága érdekeinek és jogainak teljes megóvását s ezért követeli a katonai törvényjavaslat 25. §-ában a magyar vizsga-nyelv törvénybe iktatását. 6. Kiván magyar királyi udvartartást. Ősi szokásai és elévülhetetlen jogai szerint állandó királyi udvart az ország fővárosában. 7. Kiván erős, bátor és határozott nemzeti politikát, hogy Magyarország egészen a magyar nemzeté legyen 8. Kivánja Magyarország közgazdasági önállóságát. 9. Kivánja, hogy ismerje el mindenki, különösen a magyar kormány, Magyarországon a magyar kulturának hegemóniáját s a magyar állami nyelv egyedüli uralkodását. 10. Kiván oly nemzeti kormányt, melyet a nemzeti eszmék lelkesedése vezet s mely az 1848-iki nemzeti és demokratikus vivmányokat hiven megőrizze s következetesen fejleszsze. 11. Kivánja a választói jog cenzusának alábbszállitását, hogy minél több állampolgár gyakorolhassa törvényes jogát és érvényesithesse politikai akaratát az alkotmányban. 12. Kivánja az 1879. évi honossági törvény gyors megváltoztatását, hogy e hazának élő legnagyobb fia, Kossuth Lajos, hontalanná ne váljék. „Az 188á-iki márciusi ifjuság."

Külföldi szemle.

— **Szerbiában** Milán király a trónjáról fia I. Sándor javára — egész váratlanul — leköszönt és neki mint új királynak a hódolati esküt letette mint első alattvalója. Milán volt király egy időre Magyarországba jő és innen külföldre utazik. A szerb nemzet tüntetésekkel üdvözlé az új királyt. A lemondás által általában véve az orosz befolyás diadala van ünnepelve, melynek veszélyes következményei már a küszöbön állóknak jeleztetnek.

— **Uralkodók évi jövedelmei.** A német császár czivillisztája 16 millió mark; az orosz czáré 10 millió 560.000 rubel; az osztrák magyar császár királyé 9.300.000 frt; az angol királynőé 409.000 font sterling; az olasz királyé 15.340.000 lira; a spanyoly királyé 9.350.000 peseta; a franczia köztársaság elnökének fizetése csak 1·200·000 frank.

— **Francziaországban** a lillei és cambraii kerületekben a munkások beszüntették a munkát. Attól félnek hogyha Roubaixban a sztrájk szintén kiüt, a tüntetők száma meghaladja a 100.000-et.

Helyi és vidéki hirek.

— **Értékes hagyomány.** Rohonczy György úr, az 5-ik cs. kir. Radetzky helybeli huszár ezred kedvelt ezredese amint értesülünk egy igen szép telivér nyerges lovat kapott ajándékul Rudolf trónörökös hagyományaképen.

— **A „Concordia" dalegylet** mult vasárnapi közgyülésén a választások következőleg ejtettek meg: Elnök: Czike Ferencz; titkár: Kőszegi József; ügyész: Dr. Stúr Lajos; pénztárnok: Róth Sándor; rendező: Szteszl Károly; könyvtárnok: Edler Lajos. Választmányi tagok: Fügh Károly, Ecker Károly, Kotsondy Károly, Gábriel József, Edler János és Mederl János.

— **Városi választásaink** az új választás alá eső városi képviselőkre és a tisztviselőkre nézve valószinüleg és pedig az előbbiekre április hóban az utóbbiakra júniusban fognak megejtetni. Minden polgárnak hazafias kötelessége legjobb meggyőződését latba vetve előre készen lenni, hogy kikre adja szavazatát!

— **A Radetzky-huszárok** ez évben aligha fogják Kőszeget elhagyni, mert a szombathelyi kaszárnya az őszre még bajosan fog a beköltözésre teljesen megfelelőleg rendbe hozatni. Mi csakis örülnénk ha igy lesz!

— **Megjárhatja.** R. K. helybeli kereskedő közbecsülés és tiszteletben álló orvos R. P. urat katonai fellebb-valói előtt meghurczolta, nevezett orvos ur a helybeli kir. járásbiróságnál — mint halljuk — R. K. ellen fenyittő feljelentést tett, hisszük, hogy az orvos ur rehabilitálvá lesz.

— **A kir. járásbiróság** lakhelyiségeinek áthelyezése forgott szőnyegen a napokban; de mivel a jelenlegi háztulajdonos nagyobb méretü megfelelő átalakitásokra is kész; a járásbiróság valószinüleg az eddigi helyen fog maradni továbbra is.

— **Szertartási tárgy eltolvajlása.** T. Richter Zsigmond helybeli rabbi följelentést tett, hogy az e hó 4-én az izr. iskola-szoba almáriomába általa elhelyezett egy fehér szinü gyapjas ima-köpeny, mely ezüst paszománynyal gazdagon kihimezve volt s melynek értéke legalább 40 frtra tehető, — eltolvajoltatott. A rendőrség által foganatositott nyomozásnak anynyi eredménye lett, hogy rájöttek, miszerint valami Mayer nevü lackenbachi származásu kárpitos és bizonyos Deutsch Simon mosonymegyei illetőségü péksegédek a fapiaczon Kovács kiskereskedésében e hó 6-án hasonnemü tárgyat megvételre ajánlottak, de a kereskedő nem vette meg.

— **Hamis igazolványokkal** gyakran járnak városunkban jótekony czélok ürügye alatt pénzeket gyüjtő firmák. A héten is elfogott ilyent a rendőrség. Jó lesz a közönségnek is kellő óvatossággal élni nehogy humanitárius áldozataival holmi jött-mentek privát érdekeit támogassa.

— **Ezek is jó helyre jöttek.** Dekics Mátyás, Szideries József és Katics János szt.-eleki illetőségü egyének könnyü oldalát választották a megélhetésnek, ugyanis — állitásuk szerint — n. nt. szt. Mihály mellett egy vándorló legénytől 50 kr. vásároltak egy hamis bizonyitványnyal kapcsolatos gyüjtő-könyvet, s annak felmutatásával a hartbergi tüzvész alkalmával leégett templom felépitésére gyüjtöttek, sőt egy közigazgatósági tisztviselőt is megpumpoltak kinek hivatása lett volna kártyájukba beletekinteni. A kőszegi rendőrség elegyeledett végre a dologba a menynyiben a könyör-adományokat gyüjtőket elfogta s a kir. járásbiróság elé kisérte a hol is a három jó madár három heti elzárásra itéltettek.

— **Tolvaj czigányok** Pintér Mór, csákányi kereskedő boltjába f. hó 1-én éjjel az udvar felőli fal kibontásával behatoltak és onnan mintegy 50 frt. értékü különféle ruhanemüt eltolvajoltak. A csendőrség a tettesek után nyomozván Nádasd körül egy gyanus kóbor oláh czigány karaván ra ütött. Két ferfit és több nőt le is tartóztatott, egy férfi és egy nő futásnak eredtek, miközben több lopott tárgyat maguktól eldobtak. Az asszonyt sikerült elcsipni; a férfi az erdőben eltünt. A czigányok kiknél sok lopott ruhanemü találtatott, bekisértettek a körmendi kir. járásbirósághoz.

— **Államhivatalnokoknak.** Karlsbadban dr. Hertzka Imre fürdőorvos beteg magyar államhivatalnokok részére ingyenszobákat rendezett be. E szobákat csak 12—8 rangosztálybeli hivatalnokok vehetik igénybe. A folyamodók névsorát az egyes törvényhatóságok márczius végéig terjeszthetik föl a belügyministeriumhoz mely a kijelöléseket megteszi.

— **A gazdák és iparosok ált. hitelszövetkezete** Kőszeg-vidéki fióktelepének megalakitásán Balázs kerül. ügynök úr még egyre fáradozik s mint értesülünk a vidéken már igen szép számmal vannak részvényesek. Egyidejüleg tudathatjuk, hogy a szövetkezetnek Budapesten megjelenő „Értesitő"-je kimutatásai szerint országszerte igen nagy arányokban szaporodik a szövetkezeti tagok létszáma.

— **Kéjvonat Bécsbe.** A legközelebbi kettős ünnep alkalmából mérsékelt menettérti jegyekkel kéjvonat indul Kőszegről Bécsbe. II. oszt. menettérti jegy 7 frt. 53 kr; III. oszt. 5 frt. 25 kr. — Ugyanez alkalommal Fiume, Triest és Velenczébe is kéjutazást tehetni mérsékelt árakkal. Fiume és Triestbe s vissza II. oszt. 21 frt. 60 kr. III. oszt. 15 frt. 10 kr. Velenczéig és vissza II. oszt. 24 frt. 60 kr. III. oszt. 17 frt. 10 kr.

— **Hirdetmény.** A soproni m. kir. pénzügyigazgatóság 1554/XIV. szám alatt Bertók Mihály kőszegi lakost jelentette ki, mint a sör-italmérési jog haszonbérlőjét, árra nézve igazolványilag jogositottnak, hogy Kőszeg város területén, a sört kis mértékben elárusitó felek által, az állami italmérési jövedékről szóló 1888. évi XXXV. t.-cz. értelmében fizetendő italmérési adót, az idézett törvény 31—39. §-ai s az 1888. évi 78188. p. ü. ministeri számu szabályrendelet értelmében, ugyanezen törvényczikk 70-ik §-a alapján, az 1889-ik évi február hó 1-től 1889-ik évi deczember 31-ig terjedő idő alatt beszedhesse. Mi is ezennel a sört kis mértékben elárusitó feleknek, miheztartás végett köztudomására hozatik. Kőszeg, 1889. évi márczius hó 8-án.

A polgármesteri hivatal.

— **A „M. O. K. E." vasvármegyei osztályának elnöksége** következő hirdetést teszi közzé: Van szerencsénk az 1889. évre szóló tagsági jegyet tiszteletteljesen megküldeni, felkérvén egyuttal, hogy a tagsági dijat (2 frt. 10 krt.) Bárdossy Géza pénztáros úrnak Felső-Előrbe megküldeni sziveskedjék. A legkésőbb f. é. junius végeig be nem érkező évi dijak az alapszabályok értelmében posta utánvéttel szedendők be. Az „Évkönyvet" csak azon t. cz. tagoknak küldhetjük majd meg, kik évi dijaikat beküldték. Az „Évkönyv" a mi vidékünkről is hoz meginl közleményt: „Uj vasutunk touristikai szempontból". Továbbá sziveskedjék tudomásul venni, hogy az „Irottkő" csucsán emelendő kilátási torony terv szerint épitő anyagon kivül körülbelül 400 frtba kerül. Egyben felkérjük, hogy ezen vállalatot önkéntes adakozás által is támogatni kegyeskedjék. Végre még van szerencsénk tudatni, hogy a helyi körök megalakitása czéljából a közgyülés által kijelelt következő urak elnöklete alatt gyülekezni méltóztassanak: Nagy Ferencz, Alsó-Lövőn; Rochata Károly, Bányán; Manninger György, Borostyánkőn; Mezey Béla, Felső-Előrött; Ebenspanger János, Felső-Lövőn; Freyler Lajos, Kőszegen; Ulreich Pál, Német-Szent-Mihályon; Stöhr Manó, Pinkafőn; Will József, Sárvárott; Kovács István, Szalonakon; Gaár Frigyes, Szombathelyen és Koller Ernő, Vörösvárott. Kivánatra esetleg más helyen is. Az alakulásnál sziveskedjenek a kör elnökét, jegyzőjét, pénztárosát és útmutatóját megválasztani, az ügyrendet megállapitani s azután a jegyzőkönyvet az osztály elnökségének megküldeni. Uj tagokat is kérünk toborzani! Legvégül van szerencsénk figyelmeztetni a „Turisták lapjára", melyet a budapesti osztály ad ki, s melyet tagjaink egész évre 2 frton szerezhetnek meg. Megrendelések Károlyi Györgyhöz küldendők Budapestre (V. Dorottya-utcza 10. sz.) Kiváló tisztelettel Felső-Lövő, 1889. február 20-án. **Az osztály elnöksége.**

— **M. Nagy Bálint** hegyh.-hodászi tanitónak **„Márczius 15-dikének megünneplése a népiskolában"** czimü pálya-dijat nyert jeles műve, nyomtatásban megjelent és Schranz J nos körmendi ev. tanitó urnál Körmenden csekély árért kapható. — Felhivjuk rá a tanitó urak figyelmét és ajánljuk a megszerzésre. A kik megteszik hazafias cselekedetet művelnek vele.

— **Időjárásunk.** A mult hét eleje, ködös, esős majd tavasziasan enyhe volt; márczius 15-re virradólag havazott, majd erős hófergeteg, hófuvás támadt s az orkánszerü széllel együtt a hideg is jelentékenyen fokozódott s vidékünknek egészen télies jelleget adott. Ez által a tavaszi munkálatok ismét halasztást szenvedtek.

— **A gyógyszerekkel való visszaélés** oly általánosan elismert tény, mely az ember természetéből s életföntartási törekvéseiből könnyen kimagyarázható. Csak is az e téren való tulkapások ellen irányulnak jogosan az orvosok támadásai. Mindig meg kell különböztetni, hogy mely gyógyszerről van szó. A már évek óta fölmerült szerek közt bizonyára még megközelitőleg sem dicsekedhetik bármelyik oly sikerekkel s ajánlatokkal, mint a Brandt Rich. gyógyszerész-féle svájczi labdacsok. Első rangú orvosi tekintélyek, magas állású személyek, gazdag és szegény egyaránt kiállitották azt a bizonyitványt, hogy a valódi, Brandt Rich.-féle svájczi labdacsok kellemes, biztos, ártalmatlan és olcsó házi szer, a mely jogosan megérdemli a legjobb ajánlást. Egyes irigykedők által tehát ne engedjük magunkat visszatartani attól, hogy kisérletet tegyünk velök. Brandt Rich. gyógyszerész svájczi labdacsai dobozonkint 70 kr. kaphatók a gyógyszertárakban, mindig figyelembe veendő a „Rich." (Brandt) keresztnév.

— **Nyilt levél** a t. szerkesztőhöz, a műkedvelői szini-előadás ügyében. T. szerkesztő ur! A műkedvelői szini-előadásról e lapban megjelent tudósitás, egy oly állitást tartalmaz, mely a valóságnak meg nem felel, s melyet Kőszeg város magyarsága érdekében rektifikálatlanul hagyni nem szabad. Az foglaltatik t. i. a nevezett tudósitásban, hogy: „Ha tekintetbe veszszük, hogy a szereplők legnagyobb részének a magyar nyelv nehézségeivel is küzdeniök kellett, még magasabb érdemekkel állunk szembe". Már pedig ez nem áll t. szerkesztő ur! Én is azt igen „dicséretre" méltónak tartanám, ha a Schwahoferek, Maitzok és Schatzlék magyar szini-előadást tartanának és ekkor igenis, az volna a „dicséretreméltó", hogy „leküzdötték a nyelv nehézségeit". A mi műkedvelőink azonban, akik a multkor az „Apró félreértéseket" hozták szinre, azokat a „nyelvnehézségek leküzdéseért" nem lehet megdicsérni, — mert azok „leküzdötték" már azt dadogó-gyermekkorukban! A szereplők többsége: Szeybold Linka k. a., Patonay Sándor, Darszon Béla, Bindl Oszkár urak mind tősgyökeres magyarok; a többiek: Mark Miksa, Uffenheim Géza és Feigl Adolf urak pedig épen oly jól kifogástalanul beszélik a magyar mint német nyelvet. Kik „küzdöttek" tehát a „nyelv nehézségeivel?" Senki! Ez csa , tek. szerkesztő úr, reporterjének a találmánya. Tek. szerkesztő úr jóakarója

K. J.

— **Gyomorgörcsök és gyomorfájás** legkülönbözőbb nemei rendszerint az étrendi hibák folytán állanak be, vagy mértékletlenség s meghülés következtében. Ily esetekben kitünő hatásnak bizonyodott a számtalan tapasztalati adatok által támogatott háziszer a Dr. Rosas Eletbalzsamja, mely kapható az eredeti forrás után (B. Fragner gyógyszertár Prágában,) minden hazai gyógyszertárban.

* **Áldásos találmány.** Bármily előrehaladott is ma a tudomány, a legalatomosabb betegségek egyike rettenetes kinok közt ezrével ragadja el az embereket s az orvosi tudomány tehetetlenül áll vele szemben. Valóban, a pusztitás, melyet a vese- és májbajok még egyre okoznak, igazi csapása e földnek s e betegség réme még királyokkal is viv rettenetes harczot, a nélkül, hogy a tudomány leghivatottabb emberei, mint a németalföldi trónon látjuk, le tudnák győzni. Hálával kellene tehát fogadni egy oly találmányt, mely az emberiség ez iszonyu csapásait, minő a vese- és májbaj, tényleg meggyógyit. Eddig alig ismertek olyan pozitiv módon ható szert, mely a máj, vese és vizi szervek krónikus bajait kigyógyitja, mig nem Warner Safe Cure-jeben szerencsésen föltalálták azt. Jóllehet sok megtámadtatásnak kitéve, Warner Safe Cur-je Ausztria-Magyarországon is mindenütt utat tört magának, ugy, hogy ma a kigyógyultak egész légiója hálával ismeri el kitünő hatását s számos orvosi bizonyitvány tanuságot tesz gyógyitó hatásáról. A Cur nem holmi értéktelen titkos szer, hanem egyszerü természeti szer, s a természet még igen sok gyógyitó erőt rejt magában. Valamennyi eddigi megtámadtatás, melyet rosszakarat és elfogultság intézett e jótékony orvosi találmány ellen, csak azt eredményezte, hogy a szenvedők figyelme egyre jobban e szer felé fordult, s a beteg bizalommmal használhatja ezt az áldást hozó italt. Valamint a leghasznosabb találmányok közül is nem egynek sokat kellett szenvednie emberi rövidlátástól, de a benne rejlő hatalmas előnyök következtében utóbb mégis győzedelmeskedett, ugy most is áll a mondás: „Sok ellenség, sok becsület!" Warner Saf Curje az ismertebb gyógyszertárakban kapható. Főraktár: Szalvátor gyógyszertár Pozsony.

Irodalom.

— **Az „Eredeti Magyar Daltár"** a Hoós János által nagy gonddal ének és zongorára szerkesztett zenei folyóirat III-ik évfolyamának 2-ik füzetét vettük.

A füzet 10 eredeti dalt tartalmaz, és pedig: **Ábrányi Kornél, Lányi Ernő, Szt. Gály Gyula, Nagy Pista, Kelemen Lajosné, Jakab Géza** és **Hoós Jánostól** ének és zongorára, továbbá a mellékleten **Borsay Samutól** egy májusi indulót két szólamban gyermekhangra, s végül **Kecskés Ernőtől** szintén egy gyermek-dalt egy énekszólamban.

Mindig szivesen megemlékeztünk az **„Eredeti M. Daltár"**-nak hozzánk beküldött füzeteiről, s ezuttal sem mulaszthatjuk el, hogy a most beküldött füzetet is a legmelegebben ne ajánljuk zenekedvelői t. előfizetőinknek, mint **irodalmunkban egyetlen**, s hazai mostoha zenészeti viszonyainkat tekintve, nagy áldozatok árán fentartott zenei folyóiratot.

Kibocsátott programmjának minden füzetben megfelel; a magasabb müigényekkel biró zenekedvelőknek ép oly kellemes szórakoztatást nyújt, mint a kevesebb technikával biró zongora játszónak, a menynyiben vannak a füzetben complikáltabb és könnyebb modorban irt dalok is.

Az egyes dallamok hü kifejezői a szöveg iró által elérni kivánt lelkiállapotnak; a zongora letétel csinos, szabatos és változatos, s a mi a fő, nem esik a dallam rovására, sőt annak kiemelésére szolgál.

Előnyére szolgál a lapnak az is, hogy az énekelni nem tudók kedvéért a zongora letétel ugy van alkalmazva, hogy a dalok ének nélkül is játszhatók, a mennyiben a zongorarész a dallamot teljesen magában foglalja.

A mellékleten alkalmas iskolai gyermekdalokat ad a gyermekek kedélyének megfelelő szövegekre irva, s ennélfogva iskolai dalokul is a legczélszerübben felhasználhatók. Közöl a mellékleten **régi magyar hallgató nótákat** is, oly szerzőktől, a kik már rég feledésbe mentek s koszorutlan sirban aluszszák álmukat.

Végül az **„Eredeti M. Daltár"** czélul tüzte ki azt is, hogy utat, módot nyujtson az ifjabb zeneszerző nemzedéknek arra nézve, hogy müveiket a nagy közönségnek bemutathassák. Felhivja tehát mindazokat, a kik zeneszerzéssel foglalkoznak, de szerzeményeikkel még a nagy közönség elé nem léphettek, müveik beküldésére, hogy alkalomszerüleg, esetleg átjavitva a **„Daltár"**-ban közöltessenek.

A lap előfizetési ára: egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt. 50 kr, egyes szám ára 60 kr. Gyüjtőknek 5 előfizető után tiszteletpéldány. **Előfizethetni a szerkesztőségnél Dován (Hunyadmegye.)**

Felelős szerkesztő: *Csorba Géza.*
Kiadó-laptulajdonos: *Feigl Gyula.*

63/1889. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a kőszegi kir. járásbiróság 943/1888. számu végzése által **Weissenbeck Antal** javára **özv. Weinberger Alajosné** és **Weinberger Alajos** ellen 800 frt. tőkekövetelés és járulékai erejéig elrendelt kielégitési végre hajtás alkalmával biróilag lefoglalt és 590 frt 50 krra becsült parquette deszka, keményfa deszka, stb. butorokból álló ingóságok nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek a 281/1889. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszinén, vagyis **Lékán** leendő eszközlésére

1889-ik évi mártius hó 21-ik napjának délelőtti 11 órája

határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapitott feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Kőszegen, 1889. évi február hó 24-ik napján.

Rusa Gyula,
kir. bir. végrehajtó.

Egy jó könyv.

..... A küldött könyv útmutasásai ugyan rövidek és velősek, de mintha csak a gyakorlati használatra termettek volna; nekem és családomnak a legkülönbözőbb betegségi esetekben **igen kiváló szolgálatokat tettek.**" Igy és hasonlóképen hangoznak a köszönőiratok, melyeket Richter kiadóintézete „A Betegbarát" czimü, rajzokkal ellátott könyv elküldéséért majdnem naponként kap. Mint az ahoz nyomtatott s a **szerencsésen meggyógyitottaktól** származó értesitések tanusitják, az abban foglalt tanácsok követése által még oly betegek is **gyógyulást** nyertek, a kik már **minden reményt feladtak.** E könyv, melyben hosszu évek tapasztalatainak eredményei vannak letéve, megérdemli a **legkomolyabb** figyelembevételt minden beteg részéről, bármi bajban is szenvedjen. Ki e becses könyvet megszerezni óhajtja, az irja egyszerüen egy levelező lapra magyar nyelven „Egy betegbarátot" és pontos czimét s czimezze a levelező lapot Richter kiadó-intézetébe **Lipcsében.** — A megküldés ingyen történik.

HIRDETÉSEK.

Nyár! vagy Tél!

Kitünő hatásunak bizonyult a Gaertner-féle franczia folyékony fénymáz, melyel kefélyés nélkül 1 perez alatt a csizma tükörfényessé lesz, melynek fénye a bőr nedves állapotában sem tünik el, festéket nem ereszt. Ezen szer a cs. kir. hadseregben már 6 éve hogy behozatott. Szállitási ára 2 üvegnek 1 frt. 30 kr., 6 üvegnek 3 frt., 12 üvegnek 4 frt. 80 kr. portomentesen.

Érdekes a cs. kir. hadsereg és lótulajdonosoknak.

Miután ezen fénymáz a bőrszereknek sötét fekete szint ád és tartossá teszi, miután zsiros részekből áll, fényét nem veszti, ha mocskos vizzel lemosatható. Olcsó, és igen takarékony miért is mindennemü lábbeli, és szijak kenésére ajánlható. Különösen ajánlható nagy fuvarosoknak, urodalmaknak vadászoknak, gazdatiszteknek, vasuti hivata nokoknak s. a. t. — Kilója ezen kenyőcsnek 1 frt. 50 kr. — 4 kilónál a szállitás portómentes.

Szállitás naponta történik a **Gaertner Richard** féle bejegyzett czég és cs. kir. hadsereg-szállitó által.

Bécsben; iroda és raktár: I., Gizellaut 4. sz.

Használati módja és levelezés minden országos nyelven.

Raktárosok: **Róth Sándor, Neumann N és Deutsch Dávid** *Kőszegen.*

Fog-Elixir, fogpor és fogpasta

a főtisztelendő és kegyes

„Benedek-rendü" szerzetesektől

Soulac-i apátság Girondéban.
Prior: Dom Maguelonne.
2 arany érem:
Brüssel 1880 — London 1884
A legmagasabb kitüntetések.

Feltalálva tatott: **1373-ban** Pier. Boursaud Prior által.

A főtisztelendő és kegyes **„Benedek-rendi"-ek fog-elixirjének** mindennapi használata, — egy pár cseppnyi adag egy pohár vizben — megakadályozza a lyukas fog képződését és meggyógyitja a lyukas fogat, melynek fehér fényt és szilárdságot kölcsönöz, s a mellett a foghúst erősíti és épen tartja.

Olvasóinknak tehát tényleg szolgálatot teszünk, a midőn figyelmöket ezen régi és hasznos készitményre felhivjuk, a mely a legjobb gyógyszer és egyedüli óvszer a fogfájás ellen.

Ház alapittatott 1807-ben. **SEGUIN** **Bordeaux** 106 és 108,

Főügynök: Rue Croix de Sequey.

Kapható minden nevezetesebb illatszerárú-kereskedésben, gyógyszertárakban és gyógyszerárú-(drogue) kereskedésekben.

2264. 2273 sz.
1889.

Hirdetmény.

A szombathelyi kir. törvényszék részéről közhirré tétetik, hogy

Pfeffel János

köszegi kir. körjegyző lakását

1889-ik évi mártius hó 9-én

nyitotta meg.

Szombathelyen a kir. törvényszéknek 1889. évi márczius 9-én tartott ülésében.

Hodász Gábor, jegyző. **Zsitvay Leo,** elnök.

Gyors és biztos segitség gyomorbajok s azok következményei ellen.

Az egészség fentartására, az életnedvek s ennek folytán a vérnek tisztitására és tiszta általpotban való fentartására és a jó emésztés előzegitésére a legjobb s leghathatósabb szer a már is mindenütt ismeretes és kedvelt

életbalzsam Dr. ROSA-tól.

Ezen életbalzsam a legjobb s leggyógyhatásosb gyógyfüvekből a leggondosabban van készitve s különösen minden emésztési bajok, gyomorgörcs, étvágyhiány, savanyus f lbüfögés, vértólulás, aranyeres bajok stb. stb. ellen teljesen hathatósnak bizonyul. Ily kitünő hatásai következtében ezen életbalzsam egy bebizonyult, megbizható háziszerevé lett a népnek. **Ára egy nagy üveggel 1 frt, kis üveggel 50 kr. Elismerő iratok ezrei bárkinek betekintés végett rendelkezésre állnak.**

Óvás! Hamisitások elkerülése végett, mindenkit figyelmeztetek, hogy az egyedül általam az eredeti utasitás szerint készitett **„Dr. ROSA-féle életbalzsam"** minden üvecskéje kék burokba van csomagolva, melynek hosszoldalain **„Dr. ROSA életbalzsama a „fekete sashoz" czimzett gyógyszertárból, FRAGNER B. Praga 205—III."** német, cseh, magyar és francia nyelven olvasható, széles felein pedig az ide nyomott védjegy látható.

Védjegy.

Dr. ROSA életbalzsama valódian kapható csak a készitő

FRAGNER B.

föraktárában, gyógyszertár a „fekete sashoz" Prágában 205—III., és BUDAPESTEN Török József úr gyógyszerésznél, király-utcza 12. sz. **Budai Emil** úr városi gyógyszertárában a Városház-téren.

Az osztrák-magyar monarchia minden nagyobb gyógyszertárában van raktár ezen életbalzsamból.

Ugyanott kapható.

„prágai általános házi-kenőcs",

több ezer hálanyilatkozattal elismert **biztos gyógyszer** mindenféle gyuladások, sebek és genyedések ellen. Ezen kenőcs biztos eredménynyel használható a női emlő gyuladásánál, a tej tespedésénél s az emlő megkeményedésénél szüléskor, kelevénynél, vérdaganatoknál, genyes fakadékoknál, pokolvarnál, körömgyöknél, az ugynevezett körömféregnél, elkeményedéseknél, felpuffadásoknál, mirigydaganatoknál, zsirdaganatoknál, érzéketlen tagoknál stb. Minden gyuladást, daganatot, elkeményedést, felpuffadást a legrövidebb idő alatt eltávolit; s ahol már genyedés mutatkozik, ott a daganatot legrövidebb idő alatt fájdalom nélkül felszivja, kiéreti és kigyógyitja.

Kapható 25 és 35 krajczáros szelenczékben

Óvás! Miután a prágai általános házikenőczöt sokszor utánozzák, mindenkit figyelmeztetek, hogy ez eredeti utasitás szerint csak nálam lesz készitve, s csak akkor valódi, ha a sárga éreszelencze, melybe töltetik, vörös használati utasitásokba (melyek 9 nyelven nyomvák) és kék kartonba, melyen az ide nyomott védjegy látható — burkolva van.

HALLÁSI BALZSAM a legbebizonyultabb, számtalan próbatét által legbiztosabbnak elismert szer a nehézhallás kigyógyitására s az egészen elvesztett hallási tehetség visszanyerésére. **Egy üveg ára 1 frt.**

Üzlet-megnyitás.

Alólirott ajánlja magát Kőszeg és vidéke m. t. közönségének becses figyelmébe mint

férfi- és fiu-öltöny készitő

minden nemben és divatban, katonai-, polgári-, női- és fiu-öltönyök és bármiféle felső ruhák szabására és megcsinálására a legujabb divat szerint s igen jutányos árak mellett. Minél számosabb megrendelésért esd

Windisch Vincze,
szabómester,
Városkör 80. (Horváth féle házban.)

Kőszeg 1889. márczius hó.

Nyomatott Feigl Gyula könyvnyomdájában Kőszegen.